ԱՎԴ1/0198/01/25

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՔՐԵԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏ

Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ
ՎԱՐՈՒՅԹԻ ԸՆԴԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

17 նոյեմբերի 2025 թվական ք.Երևան

Հայաստանի Հանրապետության Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը,

նախագահությամբ՝ Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆԻ
մասնակցությամբ դատավորներ՝ Ս.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆԻ
Հ.ԳՐԻԳՈՐՅԱՆԻ
Ա.ԴԱՆԻԵԼՅԱՆԻ
Լ.ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆԻ
Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ

ուսումնասիրելով թիվ ԱՎԴ1/0198/01/25 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատության հարցը լուծելու համար Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատ ուղարկելու մասին Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի՝ 2025 թվականի հոկտեմբերի 8-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

<u>Վարույթի դատավարական նախապատմությունը.</u>

1. 2025 թվականի օգոստոսի 26-ին Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում ստացվել է Աբհիրուպ Պրադիոտ

Կանտի Հազրանիի վերաբերյալ՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 424-րդ հոդվածի 1-ին մասով թիվ 58224725 (ԱՎԴ1/0198/01/25) քրեական վարույթը:

2. Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը (դատավոր Մ.Գրիգորյան) 2025 թվականի օգոստոսի 27-ին որոշում է կայացրել թիվ ԱՎԴ1/0198/01/25 քրեական գործի վարույթն ստանձնելու և նախնական դատալսումներ նշանակելու մասին:

3. Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2025 թվականի սեպտեմբերի 30-ին՝ նախնական դատալսումների ընթացքում, որոշում է կայացրել թիվ ԱՎԴ1/0198/01/25 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և այն Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին:

4. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը (դատավոր Ջ.Հայրապետյան) 2025 թվականի հոկտեմբերի 8-ին որոշում է կայացրել թիվ ԱՎԴ1/0198/01/25 քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատ ուղարկելու մասին՝ ընդդատության հարցը լուծելու համար:

5. Քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2025 թվականի նոյեմբերի 10-ին:

<u>Ընդդատության վերաբերյալ հարցը լուծելու համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.</u>

6. Աբհիրուպ Պրադիոտ Կանտի Հազրանիի նկատմամբ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 424-րդ հոդվածի 1-ին մասով հանրային քրեական հետապնդում է հարուցվել այն բանի համար, որ *«[Ն]ա, Հայաստանի Հանրապետության ինքնիշխանությանը, տարածքային անձեռնմխելիությանը և արտաքին անվտանգությանն ի վնաս օգտագործելու համար օտարերկրյա պետության հետախուզության ծառայության ներկայացուցչի առաջադրանքով այլ տեղեկություն հավաքելու և հանձնելու եղանակով կատարել է լրտեսություն:*

Այսպես.

***************-ի Հանրապետության քաղաքացի Աբհիրուպ Պրադիոտ Կանտի Հազրանին, դեռևս չպարզված ժամանակ և հանգամանքներում հավաքագրվելով*

*********-ի Հանրապետության հետախուզության ծառայության կողմից, տվել է իր համաձայնությունը համագործակցելու վերաբերյալ, ի կատարումն որի՝ 2023 թվականի օգոստոսին, ինչպես նաև 2024 թվականի մարտ, սեպտեմբեր և դեկտեմբեր ամիսներին այցելել է **********-ի Հանրապետություն, որտեղ նշված պետության հատուկ ծառայության դեռևս ինքնությունը չպարզված ներկայացուցիչների կողմից ստացել է հատուկ առաջադրանք՝ հանձնելու նպատակով հավաքել այլ տեղեկություններ՝ ի վնաս Հայաստանի Հանրապետության ինքնիշխանության, տարածքային անձեռնմխելիության և արտաքին անվտանգության օգտագործելու նպատակով, որից հետո՝ 2024 թվականի դեկտեմբերի 13-ին, «**********» սահմանային անցակետով մուտք է գործել Հայաստանի Հանրապետություն և մինչև 2024 թվականի դեկտեմբերի 18-ն ընկած ժամանակահատվածում այցելել է ******* մարզի ******** համայնքի ******** բնակավայր, որտեղ իր մոտ առկա բջջային հեռախոսով լուսանկարահանել է Հայաստանի Հանրապետության և ********** Հանրապետության սահմանի Հայաստանի Հանրապետության զինված ուժերի մարտական հենակետեր տանող ավտոճանապարհները, ինչպես նաև մարտական հենակետերի տեղակայման բարձունքները, որոնք հետագայում հանձնել է օտարերկրյա պետության հետախուզության ծառայության ներկայացուցչին:

Այնուհետև, 2025 թվականի մայիսի 10-ին Արհիրուպ Պրադիոտ Կանտի Հազրանին, շարունակելով իր հանցավոր մտադրությունը, **********-ի Հանրապետության հետախուզության ծառայության ներկայացուցչի կողմից նախապես ստացված հանձնարարության հիման վրա, կրկին «**********» սահմանային անցակետով ժամանել է Հայաստանի Հանրապետություն և 2025 թվականի մայիսի 11-ին ի վնաս Հայաստանի Հանրապետության ինքնիշխանության, տարածքային անձեռնմխելիության և արտաքին անվտանգության օգտագործելու նպատակով հավաքել է այլ տեղեկություններ՝ իր մոտ առկա բջջային հեռախոսով լուսանկարահանել է Հայաստանի Հանրապետության և **********-ի Հանրապետության սահմանի Հայաստանի Հանրապետության զինված ուժերի ավտոճանապարհները, ինչպես նաև մարտական հենակետերի տեղակայման ուժերի

մարտական հենակետ տանող բարձունքները, որի ընթացքում հայտնաբերվել և ձերբակալվել է ՀՀ ԱԱԾ ծառայողների կողմից»[1]:

7. Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2025 թվականի սեպտեմբերի 30-ի որոշմամբ արձանագրել է հետևյալը. *«(…) Նկատի ունենալով, որ մեղադրյալ Աբհիրուպ Պրադիուր Կանտի Հազրանին համաձայնվել է, որպեսզի քրեական գործի տարածքային ընդդատությունը փոխվի և գործն ըստ ընդդատության ուղարկվի Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան, հաշվի առնելով, որ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը՝ մեղադրյալի պաշտպանը և թվով չորս վկաներից երեքը, այսինքն՝ թվով վեց վարույթի մասնավոր մասնակիցներից և վկաներից չորսը բնակվում են Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքում, հետևաբար՝ քրեական գործի տարածքային ընդդատությունը պետք է փոխվի և գործն ըստ ընդդատության փոխանցվի Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան (…)»*[2]:

8. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը 2025 թվականի հոկտեմբերի 8-ի որոշմամբ արձանագրել է հետևյալը. *«(…) Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2025 թվականի սեպտեմբերի 30-ին կայացած դատական նիստում գործի տարածքային ընդդատությունը փոխելու որոշման հիմքում դրել է այն հանգամանքը, որ վարույթի մասնավոր մասնակիցների մեծամասնությունը բնակվում է երևան քաղաքում՝ նկատի ունենալով երկու վկաներին և պաշտպանին: (…) Դատարանն արձանագրում է, որ տարածքային ընդդատության փոփոխությունը վարույթի մասնակիցների՝ այլ վայրում բնակվելու հիմքով, չպետք է կիրառվի ինքնանպատակ, այլ միայն այն բացառիկ դեպքերում, երբ դա է պահանջում արդարադատության շահը՝ գործի քննությունը ողջամիտ ժամկետներում իրականացնելու համար: Հակառակ պարագայում կառաջանա արդարադատության իրականացման խոչընդոտ:*

Դատարանն արձանագրում է, որ այդպիսի փոփոխությունը պետք է պայմանավորված լինի նաև դատարանների միջև որոշակի տարածքային

---

[1] Տե՛ս քրեական վարույթ, հատոր 1, թերթեր 95-97:
[2] Տե՛ս քրեական վարույթ, հատոր 3, թերթեր 49-50:

հեռավորությամբ, որը կարող է խոչընդոտել գործի արագ քննությանը: Մինչդեռ, Երևան քաղաքի և Արարատի մարզի, մասնավորապես՝ Դատարանի նստավայրի՝ Մասիս քաղաքի միջև հեռավորությունը չնչին է և հետևաբար երկու վկաների՝ դատական նիստին ներկայանալու համար օբյեկտիվորեն չի կարող ստեղծել խոչընդոտ:

(…) Բացի այդ, Դատարանը հարկ է համարում անդրադառնալ, որ գործում չկա որևէ ողջամիտ ենթադրություն կամ փաստարկ առ այն, որ գործով անցնող երկու վկաների և պաշտպանի համար Դատարանի տարածքը կարող է խոչընդոտ հանդիսանալ կամ ազդել գործը ողջամիտ ժամկետներում քննելու համար: Հիշյալ հետևությանը հանգելիս, Դատարանը կարևոր է համարում նշել նաև, որ մեղադրյալը կալանքը կրում է ՀՀ ԱՆ «Արմավիր» քրեակատարողական հիմնարկում, հետևաբար վերջինիս ներկայությունն է կարևոր դատական նիստերին՝ առավելապես այն պարագայում, երբ վկաները բոլոր նշանակվող դատական նիստերին չէ, որ պետք է մասնակցեն, այլ, որպես կանոն, մեկ անգամ պետք է հարցաքննվեն:

Ինչ վերաբերում է պաշտպանի՝ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատական տարածքում բնակվելու հանգամանքով գործը հիշյալ դատարան փոխանցելու պատճառաբանությանը, հարկ է ընդգծել, որ այն ևս վերը նշված հիմնավորումների հետ դիտարկելիս, չի կարող դրվել գործը տարածքային ընդդատությամբ փոխանցելու հիմքում (…)»[3]*:*

<u>Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի հիմնավորումները և եզրահանգումը.</u>

9. Սույն վարույթով բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. հիմնավոր է արդյո՞ք Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից թիվ ԱՎԴ1/0198/01/25 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին որոշումը:

[3] Տե՛ս քրեական վարույթ, հատոր 4, թերթեր 3-7:

10. ՀՀ Սահմանադրության 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «*Յուրաքանչյուր ոք ունի անկախ և անաչառ դատարանի կողմից իր գործի արդարացի, հրապարակային և ողջամիտ ժամկետում քննության իրավունք*»:

11. «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Յուրաքանչյուր ոք, (...) նրան ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադրանքի առնչությամբ, ունի օրենքի հիման վրա ստեղծված անկախ ու անաչառ դատարանի կողմից ողջամիտ ժամկետում արդարացի և հրապարակային դատաքննության իրավունք*»:

11.1. Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը, *«օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարան»* հասկացությունը մեկնաբանելիս նշել է. *«Այն երկրներում, որտեղ օրենքը կոդիֆիկացված է, դատական համակարգի կազմակերպումը չի կարող թողնվել դատական մարմինների հայեցողությանը, սակայն դա չի նշանակում, որ դատարաններն օժտված չեն համապատասխան ազգային օրենսդրությունը մեկնաբանելու որոշակի ազատությամբ»*[4]:

Միևնույն ժամանակ, դատական մատչելիության իրավունքի համատեքստում Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը նշել է, որ *«Ներպետական դատական ատյանները դատավարական կանոնները կիրառելիս պետք է ձեռնպահ մնան դրանց չափազանցված ձևականացումից, որն իր ազդեցությունը կունենա դատավարության արդարացիության վրա»*[5]:

12. Վճռաբեկ դատարանն անձի՝ օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարանի կողմից իր գործի քննության իրավունքի հիմնարար նշանակության վերաբերյալ իրավական դիրքորոշում է ձևավորել *Գևորգ Հարությունյանի* գործով որոշմամբ[6]:

13. Վերոգրյալից հետևում է, որ ընդդատության կանոններն այն չափանիշներն են, որոնց հիման վրա որոշվում է, թե տվյալ գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն: Այդ չափանիշների հիմքում ընկած է ոչ թե իրավակիրառների

---

[4] Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Gorgiladze v. Georgia* գործով 2009 թվականի հոկտեմբերի 20-ի վճիռը, գանգատ թիվ 4313/03, 69-րդ կետ:

[5] Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Walchli v. France* գործով 2007 թվականի հուլիսի 26-ի վճիռը, գանգատ թիվ 35787/03, 29-րդ կետ:

[6] Տե՛ս Վճռաբեկ դատարանի՝ *Գևորգ Հարությունյանի* գործով 2011 թվականի հուլիսի 13-ի թիվ ԵԿԴ/0211/01/10 որոշումը, կետեր 15-16:

սուբյեկտիվ հայեցողությունը, այլ քրեական վարույթի օրենքով սահմանված օբյեկտիվ հատկանիշները, որոնց առկայությունն էլ թույլ է տալիս արձանագրել տվյալ դատարանի՝ այդպիսին հանդես գալու իրավունքն այդ վարույթով: Միաժամանակ, ընդդատության կանոնները կոչված են անձին զերծ պահելու դատական շրջապտույտից, որը կարող է առաջանալ, եթե դատարանները հրաժարվեն գործը վարույթ ընդունել իրենց ընդդատյա չլինելու պատճառաբանությամբ:

14. ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ «*Տարածքային ընդդատությունը բոլոր մեղադրյալների համաձայնությամբ կարող է փոխվել, եթե վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է առաջին ատյանի մեկ այլ դատարանի դատական տարածքում: Ընդդատությունը փոխելու որոշումն ընդունում է մեղադրանքը քննող դատարանը*»:

Նույն օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«(…) 4. Վարույթն ըստ տարածքային ընդդատության ստացած առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը մինչև նախնական դատաքննություն նշանակելը եռօրյա ժամկետում որոշում է կայացնում վարույթը Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատ ուղարկելու մասին, եթե համաձայն չէ վարույթի տարածքային ընդդատությանը:*

(…)

7. Սույն հոդվածի 4-րդ մասով նախատեսված դեպքում Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը վարույթը Վճռաբեկ դատարանում ստանալու պահից հնգօրյա ժամկետում վերջնականապես լուծում է վարույթի տարածքային ընդդատության հարցը: (…)»:

14.1. Անհրաժեշտ է ընդգծել, որ ընդդատությունը փոխելու վերոնշյալ հայեցողական լիազորությունը կարող է գործադրվել բացառիկ դեպքերում, երբ բավարար փաստական տվյալների վկայակոչմամբ համոզիչ կերպով կհիմնավորվի ընդդատությունը փոխելու օրենսդրի կողմից առաջադրվող պայմանների առկայությունը, ինչպես նաև քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու անհրաժեշտությունը՝ արդարադատության շահի տեսանկյունից: Հետևաբար, նշված նորմը մեկնաբանելիս չպետք է դրսևորվի չափազանց ձևական մոտեցում, այն չպետք է ենթարկվի լայն մեկնաբանության:

15. Սույն վարույթի նյութերի ուսումնասիրությունից երևում է, որ՝

- վարույթին ներգրավված են թվով հինգ մասնավոր մասնակիցներ և վկաներ, որոնցից մեղադրյալ Աբիիրուպ Պրադիոտ Կանտի Հազրանիի նկատմամբ որպես խափանման միջոց է ընտրված կալանքը, և վերջինս գտնվում է ՀՀ արդարադատության նախարարության «Արմավիր» քրեակատարողական հիմնարկում, վկա ******* *******-ի բնակության վայրն է Արարատի մարզը, իսկ վկաներ ******* *******-ի, ******* *******-ի և պաշտպան Մարատ Ատովմյանի բնակության վայրն է Երևան քաղաքը[7]:

- Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը, փաստելով, որ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է Երևան քաղաքում, ինչպես նաև այն, որ մեղադրյալն իր համաձայնությունն է հայտնել վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու վերաբերյալ, որոշում է կայացրել քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին[8]:

- Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը փաստել է, որ տարածքային ընդդատության փոփոխությունը՝ վարույթի մասնակիցների՝ այլ վայրում բնակվելու հիմքով, չպետք է կիրառվի ինքնանպատակ, այլ միայն այն բացառիկ դեպքում, երբ դա է պահանջում արդարադատության շահը՝ գործի քննությունը ողջամիտ ժամկետում իրականացնելու համար:

Միևնույն ժամանակ, Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանն ընդգծել է, որ գործում չկա որևէ ողջամիտ ենթադրություն կամ փաստարկ առ այն, որ գործով անցնող երկու վկաների և պաշտպանի համար Դատարանի տարածքը կարող է խոչընդոտ հանդիսանալ կամ ազդել գործը ողջամիտ ժամկետներում քննելու համար[9]:

16. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշմամբ վկայակոչված իրավադրույթների և արտահայտված իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը փաստում է,

---

[7] Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, թերթ 193:
[8] Տե՛ս սույն որոշման 7-րդ կետը:
[9] Տե՛ս սույն որոշման 8-րդ կետը:

որ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը, քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելիս և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելիս, չի պահպանել ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի պահանջները: Մասնավորապես, Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը կրկնում է, որ քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը կարող է փոխվել միայն բացառիկ դեպքերում, **երբ բավարար փաստական տվյալների վկայակոչմամբ համոզիչ կերպով կհիմնավորվի** ընդդատությունը փոխելու համար առաջադրվող պայմանների առկայությունը**,** ինչպես նաև քրեական **վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու անհրաժեշտությունը՝ արդարադատության շահի տեսանկյունից**:

Մինչդեռ, սույն դեպքում Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը որևէ հիմնավորում չի ներկայացրել, թե քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելն որքանով է արդարացված և անհրաժեշտ արդարադատության շահի տեսանկյունից: Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը գտնում է, որ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխել և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան է փոխանցել վերոնշյալ բացառիկ հիմքերի բացակայության պայմաններում՝ **դրսևորելով խիստ ձևական մոտեցում:**

Ուստի, սույն վարույթի փաստական հանգամանքների գնահատմամբ, Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը հիմնավոր է համարում Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի այն դատողությունը, որ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը չի ներկայացրել որևէ փաստարկ առ այն, որ գործով անցնող երկու վկաների և պաշտպանի համար Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատական տարածքը կարող է խոչընդոտ հանդիսանալ կամ ազդել գործը ողջամիտ ժամկետներում քննելու համար:

Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի վերոգրյալ դիրքորոշումը, ի թիվս այլնի, հիմնված է նաև այն հանգամանքի վրա, որ սույն վարույթով քննությունն

իրականացվում է Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի Մասիսի նստավայրում:

17. Ամփոփելով՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատն արձանագրում է, որ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից թիվ ԱՎԴ1/0198/01/25 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և քրեական վարույթն Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին որոշումը հիմնավոր չէ:

18. Վերոգրյալի հիման վրա, Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը գտնում է, որ սույն քրեական վարույթն ըստ ընդդատության պետք է ուղարկել Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան:

Վերոգրյալի հիման վրա և ղեկավարվելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց

Թիվ ԱՎԴ1/0198/01/25 քրեական վարույթն ըստ ընդդատության ուղարկել Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան:

Նախագահող՝ _____ Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆ

Դատավորներ՝ _____ Ս.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

_____ Հ.ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ

_____ Ա.ԴԱՆԻԵԼՅԱՆ

_____ Լ.ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ

_____ Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆ